

ZÁVODY, SLIČENÁ MEDVĚDICE A MANA 1/2 ELA%

Pátek, 25 leden 2008

Ahoj Daní, ahoj Kudlanky a Kudlánci, následující texty jsem našel "revizi uložených dokumentů". Nevím, jestli se někdy ušla na Kudle neobjevilo, ale je to tak krásný (a výstižný), že to musím poslat... Tak ať: Atletické závody probíhá hod kladivem. Do klece vstoupí Čech, roztočí kladivo a hodí 81 metrů. Následuje velký potlesk a reportér se ptá závodníka, kde se to naučil takhle házet?

Čech odpoví: "Jsem kovář a s kladivem pracuji dnes a denně." Po něm nastoupí Slovák a dosáhne výkonu 82 metrů. Ještě větší potlesk a reportér se ptá na to samé. Slovák odpoví: "Jsem dřevorubec, pracuji v lese a proto mám takovou sílu." Jako poslední jde na řadu Cikán, opíše se do toho a namíří mu neuvěřitelných 95 metrů. Obrovace a udivený reportér se ptá, kde pracuje on. Cikán odpoví: "Nikde, jsem nezaměstnaný." Reportér se proto ptá, jak možná má takovou sílu? Cikán na to: "Když jsem byl malý, tak mi dědek vtlačil do hlavy: jak ti někdo dá do ruky kladivo, lopatu nebo něco podobného, tak to zahoď - jak nejdál dokážeš!" A teď něco (přes víkend) o tom, čím jsem "přes": V tomhle životě jsem žena. V mém životě bych byla ráda medvědí. Proč? Inu - dřív jsem měla zimní spánek. Nedělá nic jiného, než se v jednom kuse spí. To bych vydržela. Nejde spát, musí se poádně naco naco. To bych taky snesla. Když jsi medvědí holka, tak porodíš své děti ve spánku. A ty nejsou větší než vlažské oči a když se probudíš, jsou u tebe správná odolná mláta k mazlení. To bych teda určitě vydržela. Když jsi máma medvědí, tak každá ví, že musíš myslet na dítě. Ten, kdo by zlobil tvoje mladé, dostane facku. (A když tvoje mláta něco provedou, dostanou tak jednu za ucho...) To bych snesla. Když jsi medvědí, pak tvůj partner OČEKÁVÁ, že ráno bude vstávat nabrušená. OČEKÁVÁ taky, že máš chlupaté nohy a poádně pěky. Ano!!!! Myslím, že budu medvědí! Zážitky manželské

- Moje žena a já chodíme dvakrát týdně na večeře do nějaké dobré restaurace. Nejdív si dáme nějaký aperitiv a potom obvykle místní specialitu. Přitom si užíváme příjemné společnosti. Ona chodí v úterý, já v pátek. Máme oddělené ložnice. Její je v Brně, moje v Praze.

- Beru svou věnu věnu. Ona však vždy najde cestu zpátky. Když jsem se zeptal své ženy, kam by chtěla jít na výroční svatby, odpověděla, že kam, kde dlouho nebyla. Tak jsem jí navrhl kuchyni. Vždycky za ruce. Kdybych ji pustil, byla by na nákupy. Nechala si dát v salonu krásy pleťovou masku z péřanského bahna. Dva dny vypadala skvěle. Pak bahno opadlo. Ráno byla za popelářem a volala: "Stihla bych je odvoz?" Popelář se jen vyklonil z okénka a řekl: "Ale jo, naskoťte si!"

- Má elektricky vyhřívanou postel, elektrický mixer, elektrický opékač topinek, elektrickou kulmu, elektrickou troubu, elektrickou myčku nádobí. Jednoho dne povídá: "Věnu spousta technických vymožeností a já si přitom nemám kde sednout." Tak jsem navrhl, že jí koupím elektrické křeslo.

- Moje žena mi řekla, že jí zlobí její auto. Prý má vodu v karburátoru. Vzal jsem tašku s náhadím a zeptal se, kam je. Odpověděla, že v rybníku. Nemluvil jsem se svou ženou dva měsíce. Nechtěl jsem ji přerušovat... Poslední jsem zavínil já. Když se žena zeptala, co je v televizi, odpověděla jsem, že tišné spoje a prach. Ten nejhlavnější je kovový víkend věnu přeměnit a